

SCHIEDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Arbitraal vonnis van 21 juni 2013

Kenmerk: 13/20

Het Scheidsgerecht, samengesteld als volgt:
mr. A. Hammerstein, wonende te Arnhem, voorzitter,
H. Luik MBA, wonende te Haarlem,
dr. C. Keijzer, wonende te Aalsmeer,
bijgestaan door mr. J.A.I. Wendt, griffier,
heeft het navolgende vonnis gewezen

in de zaak van:

de stichting A.,
gevestigd te Z.,
eiseres,
gemachtigde: mr. R.P.F. van der Mark,

tegen:

B.,
wonende te Z.,
verweerder,
gemachtigde: mr. G.J.M. Gussenhoven.

Partijen worden hierna aangeduid als eiseres en verweerder.

1. De procedure

- 1.1 Eiseres heeft met een brief van 26 april 2013 deze procedure aanhangig gemaakt. Met de daarbij gevoegde memorie van eis heeft zij het Scheidsgerecht verzocht bij arbitraal vonnis de arbeidsovereenkomst met verweerder dadelijk, althans op de kortst mogelijke termijn te ontbinden op grond van gewichtige redenen en verweerder te veroordelen in de kosten van het geding.
Bij deze memorie zijn negentien producties (genummerd 1-19) gevoegd.
- 1.2 Verweerder heeft met een memorie van antwoord, gedateerd 24 mei 2013, verweer gevoerd en primair geconcludeerd tot afwijzing van het verzoek van eiseres. Daarnaast heeft hij subsidiair, in geval van ontbinding van de overeenkomst, verzocht te bepalen dat eiseres aan verweerder dient te betalen een vergoeding op basis van de gebruikelijk te hanteren kantonrechttersformule, rekening houdende met de factor C=2 en uitgaande van een dienstverband van

dertien jaar. Primair en subsidiair heeft verweerder nog verzocht tot een veroordeling van eiseres in de kosten van het geding en de kosten van rechtsbijstand van verweerder alsmede te bepalen dat zolang de arbeidsovereenkomst voortduurt eiseres gehouden is te betalen de vergoedingen zoals bedoeld in art. 3.4.3 AMS.

Bij deze memorie zijn elf producties (genummerd 1-11) gevoegd.

- 1.3 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 10 juni 2013. Eiseres was vertegenwoordigd door haar gemachtigde, vergezeld door de heren C., clusterdirecteur, D., hoofd P&O, en E., voorzitter van de medische staf. Verweerder is verschenen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. De gemachtigden van beide partijen hebben het woord gevoerd onder overlegging van pleitnotities.

2. Samenvatting van het geschil

- 2.1 Verweerder is eerder van 1 januari 1999 tot 1 februari 2005 en vervolgens vanaf 1 mei 2007 als medisch specialist (anesthesioloog-intensivist) werkzaam (geweest) in het door eiseres in stand gehouden ziekenhuis, steeds in loondienst en vanaf 1 juli 2009 op basis van een (parttime) arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd. Op de arbeidsovereenkomst is de Arbeidsvoorwaardenregeling Medisch Specialisten (verder: AMS) van toepassing als onderdeel van de CAO Ziekenhuizen. Zijn salaris bedraagt € 8.486,40 bruto per maand, vermeerderd met frequentietoeslag en intensiteitstoeslag, plus 8% vakantietoeslag. Per 9 januari 2013 is verweerder op non-actief gesteld. De voorzitter van het Scheidsgerecht heeft in zijn vonnis van 19 februari 2013 geoordeeld dat de gronden voor de non-actiefstelling te mager waren, doch hij heeft de vordering van verweerder tot toelating tot zijn werkzaamheden afgewezen. Verweerder heeft tot op heden zijn werkzaamheden niet hervat.
- 2.2 De raad van bestuur van eiseres heeft besloten een onderzoek te doen instellen naar mogelijk disfunctioneren van verweerder naar aanleiding van incidenten op 11 november 2012, 19 november 2012 en 1 januari 2013. Op deze laatste datum heeft verweerder een patiënte laten terugbrengen naar de afdeling zonder haar te hebben verkoeverd, waardoor volgens eiseres een onveilige situatie is ontstaan.
- 2.3 Volgens eiseres hebben de klachten over slecht communiceren en een gebrekkige wijze van samenwerken een structureel karakter. Eiseres verwijst onder meer naar een brief van 12 augustus 2010 van verweerder aan de voorzitter van de raad van bestuur, F., met de volgende inhoud:

'Geheel onverwacht heb ik hedenavond rond 19:00 uur kennisgenomen van uw besluit mij een disciplinaire maatregel op te leggen in de vorm van het schorsen van mijn werkzaamheden voor de MC Groep. Telefonisch werd deze mededeling gedaan door de heer D., hoofd P&O en mondeling toegelicht. Hierbij wordt mij verweten vandaag onrechtmatig afwezig te zijn geweest.

(...)

Ik distantieer mij van uw opvatting en ga niet akkoord met de opgelegde maatregel, derhalve houd ik mij beschikbaar voor het hervatten van mijn werkzaamheden.

In een brief van 17 augustus 2010 van F. aan verweerder is onder meer het volgende opgenomen:

`Onderwerp

Berisping

(...)

Op donderdag 12 augustus was u voor de ochtend en middag ingeroosterd voor werkzaamheden ten behoeve van de IC. U bent op die dag niet verschenen omdat u werkzaamheden verrichtte voor uw eigen bedrijf G..

(...)

U heeft met die onrechtmatige afwezigheid ernstig plichtsverzuim getoond. (...)

(...)

Ik heb u dan ook meegedeeld dat elke volgende overtreding van afspraken danwel het verrichten of nalaten van handelingen die in strijd zijn met de zorg van een goed hulpverlener voor het bestuur (...) aanleiding zullen zijn om passende rechtsmaatregelen te treffen, waaronder een eventueel ontslag op staande voet.'

- 2.4 In een brief van F. aan verweerder van 24 augustus 2010 staat onder meer het volgende:

`Onderwerp

Berisping en laatste waarschuwing

(...)

Precies een week na het incident op donderdag 12 augustus 2010 waarvoor u ernstig bent berispt, wordt mij opnieuw een situatie gerapporteerd waarin sprake is van ernstige nalatigheid uwerzijds. Het gaat hier om het niet voeren van een status (...), tijdens uw dienst van donderdag 19 augustus 2010.

(...)

Ik volsta ermee voor dit moment u erop te wijzen dat u absoluut de grens bereikt heeft van wat de Raad van Bestuur kan en wil accepteren. Deze berisping dient u tevens te beschouwen als laatste waarschuwing.'

- 2.5 Daarop heeft verweerder bij brief van 26 augustus 2010 aan F. onder andere teruggeschreven:

`Geheel onverwacht ontving ik gisteren 25 augustus een tweede en laatste berisping. De grond waarop u besloten heeft mij te berispen is voor mij onbegrijpelijk en onjuist. Helaas heeft u desondanks gemeend mij te moeten berispen zonder mij uit te nodigen voor wederhoor.

(...)

Ik distantieer mij van uw opvatting over mijn vermeende nalatigheid. Uw stelling is verifieerbaar onjuist en onrechtmatig. Ik ga ervan uit dat u zonder verder tegenbericht deze berisping intrekt en dat ik deze als niet verzonden kan beschouwen.'

- 2.6 Als sluitstuk van een e-mailwisseling van 12 mei 2011 heeft F. aan verweerder geschreven:

'Ben erg geschrokken van deze mail correspondentie. Het is overigens precies de thematiek waarover we afgelopen dinsdag hebben gesproken. Je bent onvoldoende gecommiteerd en op belangrijke momenten afwezig. Dit staat haaks op kwalitatief verantwoord functioneren. Er zijn inmiddels tal van signalen dat je meer met je eigen bedrijf bezig bent, dan met je functie in het ziekenhuis.'

- 2.7 Daarna is een brief van F. aan verweerder gevolgd van 17 mei 2011 waarin hij onder andere schrijft:

'In 2010 hebben wij met u afgesproken dat u voor afwezigheid in verband met uw eigen bedrijfsactiviteiten, volgens een vastgestelde procedure vooraf toestemming zou vragen. Zoals uit meerdere berispingen blijkt ben ik niet tevreden over uw invulling van deze afspraken. Bij deze laat ik u weten dat u, vanaf dagtekening van deze brief, de expliciete toestemming van mij nodig heeft, naast de toestemming van uw vakgroepvoorzitter en de toestemming van de manager OK, alvorens u afwezig kunt zijn in verband met uw eigen bedrijfsactiviteiten.'

- 2.8 In een brief van 5 juli 2012 van F. aan verweerder staat onder meer het volgende:

'Op de dag van de ziekmelding bent u elders gesignaleerd tijdens werktijd. (...) Ik heb de personeelsadministratie opdracht gegeven deze dag van uw verloftegoed af te schrijven.

(...)

Omdat u wel regelmatig waarneemt in andere ziekenhuizen maar ik tot op heden nimmer ben geconsulteerd, laat staan gevraagd om instemming, constateer ik wederom dat u zich niet aan bestaande afspraken houdt.

Ik nodig u graag uit mij van het tegendeel hiervan te overtuigen. Uw reactie daarop of het uitblijven daarvan zal voor mij aanleiding zijn zich op uw positie (...) te beraden.'

- 2.9 In reactie op deze brief van F. heeft verweerder in een brief van 23 augustus 2012 onder meer het volgende geschreven:

'Recent ontving ik uw schrijven (...) d.d. 5 juli 2012. Op 5 juni 2012 heeft u mij uitgenodigd om een mondelinge toelichting te verstrekken op mijn ziekmelding van woensdag 30 mei 2012. Met dit schrijven bevestig ik hetgeen ik u mondeling op 5 juni 2012 heb toegelicht.

(...)

U stelt, niet nader onderbouwd, dat ik elders gesignaleerd ben die dag tijdens mijn werktijd. Naar mijn mening is dit feitelijk en zelfs-pertinent onjuist. Graag ontvang ik uw onderbouwing in deze. Ik ben thuis geweest, in mijn bed en heb mij volgens protocol beschikbaar gehouden voor controle.

(...)

Aangezien er in de gesloten arbeidsovereenkomst geen beding is opgenomen over werkzaamheden in eigen tijd, is uw consultatie dan wel instemming voor activiteiten buiten werktijd niet noodzakelijk.

(...)

Ik nodig u hierbij uit tot het leveren van overtuigend bewijs dat mijn ziekmelding onterecht zou zijn geweest. Tevens verneem ik graag van op welke wijze eiseres IJsselmeerziekenhuizen schade ondervindt van de activiteiten die [eiser] holding bv en G. bv ontwikkelen.'

- 2.10 In een e-mail van 30 november 2012 van H., MDL-arts, aan diverse adressanten (onder wie verweerder en E.) is onder meer het volgende geschreven:

'Ik stuur jullie dit mailtje op verzoek van E. (stafbestuur) en I. (IC-commissie) en J. (SEH-arts) De aanleiding is een recente presentatie van een patiente met verdenking van massale varcicesbloeding. Dit gebeurde op maandag 19 november (...)

Er wordt besloten dat deze patiente een indicatie heeft voor intubatie, IC opname, en gastroscopie op de IC onder intubatie. SEH arts, chirurg delen deze mening van de MDL. De intensivist echter deelde deze mening niet en vertelt tevens dat er geen bed op de IC is. (...) Er wordt onder andere gediscussieerd met de intensivist over de opties indien er geen IC bed is, onder andere intuberen en scopieren op de OK of ter plaatse op de shockroom. De intensivist vond deze ook geen goede opties.

(...)

Ik denk dat wij dit soort incidentele acute presentaties van o.a. een massale tractus digestivusbloeding gezamenlijk beter moeten benaderen, al dan niet in het kader van vastgelegde protocollen. Juist omdat dit sporadisch voorkomt kan het een valkuil zijn. Ik denk vooral de SEH en ICU moeten het voortouw nemen bij dit soort presentaties om maximale ondersteuning te bieden voor andere specialisten die de patient alleen onder optimale ondersteuning kunnen goed behandelen. MDL is bereid om hierover te praten en relevante protocollen opstellen/updaten.'

- 2.11 Na de non-actiefstelling heeft verweerder in een brief van 11 januari 2013 aan Winter het volgende geschreven:

'Teneinde misverstanden te voorkomen bericht ik u als volgt.

Afgelopen woensdag 9 januari nodigde dhr. C., clusterdirecteur, mij uit voor een bespreking. Deze was uiterst kort. Namens u, gaf hij mij te verstaan dat ik met onmiddellijke ingang op non-actief werd gesteld wegens het feit dat de vertrouwensrelatie tussen het ziekenhuis en mij zou zijn komen te vervallen. Een nadere motivering werd door u noch door hem gegeven. Er werd aangegeven aan dat u dan wel dhr. Roldaan op de kwestie nog nader zou terugkomen.

Donderdag 10 januari en vrijdag 11 januari heb ik geen werkzaamheden verricht wegens het opnemen van vrije dagen.

Aankomende maandag 14 januari dien ik mijn werkzaamheden, volgens rooster, weer te hervatten.

Nadere berichten van u heb ik nog niet vernomen zodat ik voornemens ben mijn werkzaamheden weer te hervatten.

Reden daartoe vormt het feit dat ik het met deze gang van zaken niet eens kan zijn en derhalve ernstig bezwaar maak tegen deze op non-actiefstelling.

Deze is niet alleen ongegrond en ongemotiveerd, maar tevens diffamerend. Hierdoor lijd ik schade alsook mijn patiënten. Wat mij betreft is er geen sprake van een vertrouwensbreuk en ben ik bereid om nader met u te overleggen over de thans ontstane situatie.

Zonder uw tegenbericht zal ik mijn werkzaamheden aankomende maandag 14 januari weer hervatten.'

- 2.12 In reactie op de brief van verweerder heeft F. op dezelfde dag (11 januari 2013) een e-mailbericht aan verweerder gestuurd waarin het volgende staat:

'Uw brief is in goede orde ontvangen. Het inhoud van het gevoerde gesprek van afgelopen week is duidelijk geweest, namelijk er is sprake van non actief stelling. Kennelijk heeft U deze boodschap niet goed begrepen. In het belang van de kwaliteit van de patientenzorg acht ik het onverantwoord dat U thans als arts-anesthesist functioneert. Als eindverantwoordelijke van eiseres A. ben ik niet bereid de verantwoording te dragen dat U als anesthesist functioneert. Duidelijker kan ik niet zijn. Wilt U nota nemen van deze mail en mij een bevestiging sturen van ontvangst. Ik verzoek U hier heel expliciet om omdat bij eerdere pogingen met u in gesprek te gaan om de gedane mededeling te doen, U de telefoon onbeantwoord gelaten heeft, expliciete verzoeken om op gesprek te komen niet bent nagekomen, etc etc.

Via de advocaat van A. zult u nader bericht ontvangen. In het geval U de genomen maatregel niet respecteert stel ik U aansprakelijk voor de schade.'

- 2.13 In een brief van C. aan verweerder van 1 februari 2013 staat onder meer het volgende:

'Bij de Raad van Bestuur is melding gemaakt van een incident op 1 januari 2013, waarbij u betrokken was.

U zou een patiente direct na een operatie van ruim 2,5 uur teruggebracht hebben naar de afdeling (2.5) zonder verkoeverd te hebben. Patiente zou bij de operatie 700 cc bloed hebben verloren. Door de krappe bezetting op de afdeling kon de patiente niet goed in de gaten worden gehouden.

Wij vragen ons af waarom de patiente niet verkoeverd is.

Graag verneem ik binnen drie dagen na heden uw schriftelijke reactie.'

- 2.14 In een brief van mr. K., voorzitter van de Onderzoekscommissie, aan verweerder van 12 februari 2013 is onder meer het volgende opgenomen:

'De Raad van Bestuur heeft in aansluiting op haar brief aan u van 11 januari 2013 een externe commissie ingesteld om uw functioneren als anesthesioloog-intensivist in A. te onderzoeken.

Deze commissie bestaat uit de volgende personen:

De heer K., advocaat, voorzitter

De heer dr. L., internist-intensivist

Mevrouw M., managing partner "N.", P&O achtergrond. Het secretariaat wordt gevoerd door mevrouw O, medical quality officer P.-Groep.

Een kopie van de aan de commissieleden verstrekte opdracht treft u bijgaand aan, alsmede een kopie van de het toepasselijke protocol.'

Verweerder betwist dat hij de opdracht aan de commissie heeft ontvangen.

- 2.15 In een 'Rapport van de externe commissie naar aanleiding van het onderzoek naar het functioneren van de heer B.' van 1 maart 2013, wordt door deze commissie geconcludeerd dat sprake is van een structurele situatie waarin voldoende gewaarborgde zorg ontbreekt, en waarbij patiënten en/of de organisatie het risico

lopen te worden geschaad en waarbij geen aanwijzingen of indicaties zijn dat de medisch specialist in staat of bereid is zelf de problemen op te lossen.

- 2.16 Op 5 maart 2013 is verweerder, bijgestaan door zijn advocaat, gehoord over het voornemen van de raad van bestuur de arbeidsovereenkomst met hem te beëindigen. Bij brief van 6 maart 2013 zijn aan verweerder de gronden van dit besluit meegedeeld.
- 2.17 Eiseres stelt zich, kort samengevat, op het standpunt dat zich zodanige structurele problemen in de communicatie en de samenwerking met verweerder voordoen dat de kwaliteit van de zorg niet langer is gewaarborgd. Zij verwijst daarbij naar de eerdere incidenten en naar het rapport van de Onderzoekscommissie van 1 maart 2013.
- 2.18 Verweerder betwist dat van gewichtige redenen voor ontbinding sprake is. Hij heeft aangevoerd dat het voormelde rapport zowel formeel als inhoudelijk ondeugdelijk is. Hij verwijt eiseres in het bijzonder dat zij geen aanleiding heeft gevonden hem een verbetertraject aan te bieden waardoor hij in staat was gesteld het vertrouwen te herwinnen en zijn werkzaamheden in het ziekenhuis voort te zetten.

3. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht volgt uit art. 7.5.3 van de krachtens de arbeidsovereenkomst toepasselijke AMS en staat tussen partijen niet ter discussie.

4. De beoordeling

- 4.1 Het verzoek tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst is primair gebaseerd op de gewichtige reden dat de samenwerking tussen verweerder en een aantal personen met wie hij moet samenwerken ernstig is verstoord. Subsidiair heeft eiseres aangevoerd dat sprake is van gewijzigde omstandigheden, die erin bestaan dat verweerder het vertrouwen van de raad van bestuur en van een aantal collega's en medewerkers blijvend heeft verloren. Eiseres heeft daarbij vooral gewezen op de inhoud van het onderzoeksrapport van 1 maart 2013.
- 4.2 Verweerder heeft allereerst aangevoerd dat eiseres door hantering van het eigen P.-reglement inzake medisch disfunctioneren in strijd handelt met de eisen van een goed werkgeverschap, omdat dit reglement onvoldoende waarborgen biedt voor een deugdelijk en controleerbaar onderzoek naar de vaststelling van een eventueel disfunctioneren. Het reglement wijkt af van het Model Reglement Disfunctioneren van de Orde van Medische Specialisten.
- 4.3 Hoewel aan verweerder kan worden toegegeven dat het P.-reglement in negatieve zin afwijkt van het Modelreglement, kan daarin geen reden worden gevonden het Onderzoeksrapport terzijde te laten.

- 4.4 Een aantal door verweerder aangevoerde (procedurele) bezwaren tegen het Onderzoeksrapport is slechts (zeer) gedeeltelijk gegrond. In de eerste plaats is volgens verweerder onduidelijk op welke wijze het stafbestuur is geraadpleegd en wat het stafbestuur van dit onderzoek vond. Bij de mondelinge behandeling heeft de voorzitter van het stafbestuur verklaard dat de medische staf in een plenaire vergadering met het onderzoek heeft ingestemd. Er is geen reden aan de juistheid van deze verklaring te twijfelen. In de tweede plaats blijkt volgens verweerder niet wat de inhoud is van de opdracht aan de onderzoekscommissie. Eiseres heeft de schriftelijke opdracht aan de commissie niet overgelegd, maar deze bevindt zich wel bij de door verweerder overgelegde productie 8 als bijlage 2. Ten slotte heeft verweerder aangevoerd dat de onderzoekscommissie aan de personen die door haar zijn gehoord, geen schriftelijke verslagen heeft voorgelegd om te beoordelen of daarin hun verklaring correct is weergegeven. Eiseres heeft bij de mondelinge behandeling daartegen ingebracht dat dit wel is gebeurd. Verweerder heeft gesteld nimmer een verslag te hebben ontvangen. Verweerder heeft ook tegen de samenstelling van de commissie bezwaren aangevoerd. Hij heeft echter erkend dat hij zijn bezwaar tegen een van de leden van de commissie heeft ingetrokken en zijn andere bezwaren zijn te laat aangevoerd, nu hij daarvan toen hij gehoord werd geen melding heeft gemaakt.
- Hoewel uit een oogpunt van controleerbaarheid de procedure niet helemaal vlekkeloos is verlopen, ziet het Scheidsgerecht geen aanleiding te twijfelen aan de juistheid van de conclusies die in dit rapport zijn vermeld. Deze conclusies berusten op de verklaringen van de personen die telkens bij iedere conclusie met hun naam zijn vermeld. Niet gebleken is dat deze personen anders hebben verklaard dan in het rapport is vermeld. De procedurele bezwaren van verweerder leggen in zoverre ook geen gewicht in de schaal dat de gronden van het verzoek tot ontbinding in deze procedure ten volle worden getoetst.
- 4.5 De conclusies in het Onderzoeksrapport komen op het volgende neer. Tussen verweerder en een groot aantal collega's met wie hij moet samenwerken, bestaan structurele problemen in de communicatie en de samenwerking door de afwerende grondhouding die verweerder aanneemt als een beroep op hem wordt gedaan. Deze houding leidt tot veelvuldige en onnodige discussies. De verstandhouding met het hoofd OK is grondig verstoord. Sommige informanten noemen verweerder onberekenbaar. Een aantal medewerkers ervaart een drempel als zij verweerder tijdens zijn dienst moeten bellen. Hoewel verweerder regelmatig op zijn gedrag is aangesproken, leidt dit niet tot een wijziging of verbetering. Verweerder wordt verweten dat hij weinig betrokken is bij het ziekenhuis en de daarin te verlenen medische zorg. Hij is soms moeilijk bereikbaar en laat medewerkers vaak wachten op antwoord. De commissie is op grond hiervan van oordeel dat sprake is van "een structurele situatie waarin voldoende gewaarborgde zorg ontbreekt, en waarbij patiënten en/of de organisatie het risico lopen te worden geschaad.". Volgens de commissie is verweerder niet in staat of bereid zelf de problemen op te lossen.
- 4.6 Verweerder heeft de belangrijkste verwijten die hem worden gemaakt niet inhoudelijk bestreden. Hij heeft erkend dat de samenwerking met hem door een aantal collega's "als problematisch wordt ervaren". Hij betwist dat hij niet in staat

is zijn gedrag te verbeteren en hij acht het onjuist dat eiseres hem daartoe niet de gelegenheid heeft geboden. Hij wijst erop dat eiseres in het verleden geen moeite heeft gedaan tot een verbetertraject te komen. Van structureel disfunctioneren is dan ook geen sprake in zijn ogen.

- 4.7 Het Scheidsgerecht stelt voorop dat verweerder als medisch specialist in hoge mate zelf verantwoordelijk is voor zijn professionele gedrag en zelf moet zorgen dat dit voldoet aan de daaraan te stellen kwaliteitseisen. Hij kan niet aan eiseres tegenwerpen dat zij hem daartoe beter had moeten aanmanen.
- 4.8 Verweerder heeft terecht aangevoerd dat eiseres weliswaar een aantal kwesties uit het verleden heeft vermeld waarop zij haar stelling baseert dat verweerder al vaak op zijn onvoldoende functioneren is geweest, doch niet aannemelijk heeft gemaakt dat in al die gevallen ook werkelijk aan hem een verwijt viel te maken. Dat is een gevolg van het feit dat eiseres onvoldoende onderzoek heeft gedaan naar de desbetreffende incidenten en tamelijk lichtvaardig heeft aangenomen dat aan verweerder iets viel te verwijten zonder op zijn concrete tegenwerpingen in te gaan.
- 4.9 Toch zijn er naar het oordeel van het Scheidsgerecht voldoende gronden voor ontbinding van de arbeidsovereenkomst wegens verandering van de omstandigheden, hierin bestaande dat bij eiseres het vertrouwen in een goede samenwerking met verweerder is komen te ontbreken. Niet alleen heeft de raad van bestuur geen vertrouwen meer in verweerder, maar ook een groot aantal van degenen met wie hij moet samenwerken, acht de samenwerking met hem ernstig en duurzaam verstoord. Als gevolg daarvan kan verweerder niet meer op een verantwoorde wijze medische zorg verlenen en als medisch specialist werkzaam blijven. Eiseres heeft immers onbetwist gesteld dat enkele sleutelfiguren met wie verweerder als anesthesioloog/intensivist moet samenwerken (het hoofd OK/Kliniek, de voorzitter van de SEH-commissie – namens deze commissie – en de verpleegkundig leidinggevende van de IC/CCU), het vertrouwen in hem hebben opgezegd en de vrees hebben uitgesproken dat gevaarlijke situaties voor patiënten kunnen ontstaan. Enig concreet vooruitzicht dat een verbetertraject thans nog hierin verandering zal kunnen brengen, is niet aannemelijk gemaakt. Aan de zijde van de raad van bestuur van eiseres, ondersteund door de voorzitter van de medische staf, ontbreekt daartoe iedere bereidheid. Als voorbeeld van de houding van verweerder is naar voren gebracht dat hij stelselmatig tijdens zijn dienst het OK-complex verlaat en daarop tevergeefs is aangesproken. Hoewel de Onderzoekscommissie terecht heeft opgemerkt dat dit gedrag in strijd is met de professionele standaard, heeft verweerder ook tijdens de mondelinge behandeling volhard in zijn standpunt dat dit niet zo is.
- 4.10 Bij de beantwoording van de vraag of wegens de ontbinding van de arbeidsovereenkomst aan verweerder een vergoeding naar billijkheid moet worden toegekend, neemt het Scheidsgerecht het volgende in aanmerking. Verweerder, die thans 47 jaar oud is, heeft alles bijeen gedurende dertien jaar in het ziekenhuis van eiseres gewerkt en stond bekend als een kundige anesthesioloog/intensivist. De ontbinding zal voor verweerder tot mogelijk gevolg

hebben dat hij enige tijd zonder werk zal geraken wegens de situatie op de arbeidsmarkt, en dat hij naar elders moet verhuizen. Het had in het bijzonder op de weg van eiseres gelegen om als goed werkgever verweerder eerder indringend te waarschuwen dat hij onvoldoende functioneerde, en zij had hem daarbij in staat moeten stellen, des nodig met professionele ondersteuning, zijn gedrag te verbeteren. Door dit na te laten is de situatie kennelijk in korte tijd (november 2012-januari 2013) zo onhoudbaar geworden dat verweerder geen kans meer heeft zijn werk te hervatten. Ten slotte is eiseres in januari 2013 te snel overgegaan tot en ingrijpende en diffamerende maatregel als non-actiefstelling. Inmiddels heeft verweerder al meer dan een half jaar niet meer in het ziekenhuis gewerkt.

- 4.11 De aan verweerder toe te kennen vergoeding wordt in beginsel gebaseerd op de gebruikelijke kantonrechtersformule, waarbij correctiefactor 1,5 wordt gehanteerd in verband met hetgeen onder 4.10 is overwogen. De toelagen van verweerder worden buiten beschouwing gelaten en uitgegaan wordt van een dienstverband van zes jaar omdat de eerdere periode waarin verweerder een dienstverband met eiseres heeft gehad in dit verband geen rol behoort te spelen. Per saldo acht het Scheidsgerecht, gelet hierop en alles afwegende, een bedrag van € 90.000,-- bruto billijk.
- 4.12 Bij deze stand van zaken komen de kosten van het Scheidsgerecht voor rekening van eiseres en dienen partijen voor het overige de eigen kosten te dragen.

5. De beslissing

Het Scheidsgerecht wijst het navolgende arbitraal vonnis.

- 5.1 De arbeidsovereenkomst tussen partijen wordt ontbonden met ingang van 1 augustus 2013, tenzij eiseres binnen twee weken na de datum van dit vonnis schriftelijk haar verzoek tot ontbinding intrekt.
- 5.2 Aan verweerder wordt bij handhaving van het verzoek tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst een vergoeding naar billijkheid toegekend van € 90.000,-- bruto, te betalen uiterlijk 1 augustus 2013.
- 5.3 De kosten van het Scheidsgerecht, vastgesteld op een bedrag van € 6.766,37 komen voor rekening van eiseres en worden verhaald op het door haar betaalde voorschot.
- 5.4 Partijen dienen voor het overige ieder de eigen kosten te dragen.

Dit vonnis is gewezen te Utrecht en op 21 juni 2013 aan de partijen verzonden.